

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devote.

Leroy, François

Pragae, 1666

Caput X. Interiorum sensuum circa Christum crucifixum applicatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

Harum contemplatione rerum, ubi ad extremum commoveri animo sese senserit Asceta, tum ipsam Crucifixi effigiem sumat in manus, & vulnera aut membra Christi singula deosculari occipiat, sanctis affectibus & amori praestim indulgens, inq; singulorum complexu aut osculatione morosius insistens.

Complectatur, exempli gratia, speciosos pedes, tot fatigatos itineribus, ad se ovem perditam requirendam. Amplexetur genua, pro se toties in oratione submissa. Stimugat manus illas beneficas, & mortalibus omnibus salutari. Exosculateur cor, nunc crudeli compunctionum lancea, sed atea semper amore nostri dolorēq; amarissimo vulneratum. Et ita de alijs.

Quibus addi potest reliquorum sensuum interiorum applicatio, secundum formulam capite sequenti subjectam. Inter quæ ea proloquatur, quæ suus cuiq; suggesteret animus, ipsa contemplationis dulcedine atq; efficientia communus. Est enim istius exercitationis ratio sanè quam prona & obvia, neq; multo discursu aut operosa agitatione mentis indigens; sed simplici quadam intuitu, varios per se animi motus affectusq; conciens atq; progignens; uti mox amplius declarabitur.

C A P U T X.

Interiorum sensuum circa Christum Crucifixum applicatio.

§. I.

De ejus exercitiij ratione generativi.

Hoc genus facilis, atq; adpios animi sensus conductibilis exercitiij suggesterit nobis S. Ignatius. in suorum exercitiorum hebdomadā secundā, ubi post alicujus mystePrim. die contempl. s. 17

rij, exempli causā: Nativitatis Christi, semel iterūmq; reperitam contemplationem, præcipit circa illud quinq; sensus imaginarios exerceri; inspicio imaginariè personas quæ in eo occurunt, quid rerum agant, &c. audiendo deinde quid loquantur; & ita de reliquis sensibus. Sive id ita fiat, cujusdam varietatis gratiā, atq; ut animus à sua contentione nonnihil relaxetur; sive quod eo pacto, res quæ jam ante meditationi subjectæ sunt, altius porrò infigantur animo, ipsaq; mens ijs informata prænotionibus, suum in illis partum ac gustum facilius inveniat.

Quanquam causa nulla est, opinor, quin idem genus exercitij, etiam cùm ad rem quampliam commeditandam, primū aggredimur, utiliter adhibeatur; cùm vel id permetter, postulabitve suscepit argumenti ratio (quo modo videmus S. Ignatium in 1. hebdomada contemplationem de inferno sub ea sensuum applicatione proposuisse) vel ipse sanè meditantis animus, quacunq; ex causa, ad profundiorē & operosiorem de re proposita commentationem minus aptus sit, ideōq; faciliori aliquā, & ad humanæ mentis indolem magis accommodatā exercitatione detinendus. Quia de re non semel à nobis laudatus Guilielmus Abbas, ut erat modestè humiliterq; de se sentiens, in suis meditationibus ita Dominum JESUM affatur: *Cum enim sensualis imaginationis meæ rudimenta necedum supergressus sim; permittes & gratum habebis, ipsa mentis imaginatione, circa humilia tua, infirmam adhuc animam meam, suam indolam exercere; nascientis scilicet amplecti præsapia, ac primam adonare infantiam, tenere & deosculari pedes resurgentis, mittere manum in loca clavorum, & exclamare: Dominus meus, & D E U S meus!* Hæc ille;

Atque de his quoq; interioribus & spiritualibus (ut ipse appellat) sensibus, alia ex occasione agit S. Bonaventura in opusculo de septem itineribus aeternitatis; post auto-
rem.

*Itin. 6. diff.
1. 2. 6. c. p.
§ 49.*

rem libri de spiritu & anima inter opera S. Augustini, & Bernardum libro de natura & dignitate amoris divini, cap: 9.

§. 2.

Qua ratione circa Crucifixum ea adhibetur exercitativ.

HAc igitur arte subinde te juvet, interiores sensus tuos circa Salvatorem in cruce pendentem exercere: ut nimirum

Primo: tanquam si oculis praesentem illum intueraris, ita ex descripta modò à nobis imagine, accuratiū contemnare divini oris & corporis habitudinē; quid rerum gerat, patiatūrve; quae sive persona, sive res eum circumstant, & cætera modi ejusdem; ex singulis compendium aliquod fructūmve spiritualem captando.

Secundo: ut attentiū per imaginationem audias, quæ vel voce externā, vel tacitā intus cogitatione dicat ad Patrem; quibus circumstantes affatur; quid à te postulet, quid suggerat, quid queratur. Itēmq; vocem sanguinis ejus, l. 5. c. 14. è toto corpore largè manantis. *Vocalis est enim sanguis Christi;* ut consentaneè B. Paulo loquitur S. Irenaeus.

Tertio: ut interiori olfactu, hinc sputorum & reliquiæ fæditatis, quæ sacer ejus vultus contaminatus est, putorem; aut loci etiam, in quo patiebatur, graveolentiam; inde ex adverso divinæ charitatis ejus, mansuetudinis, patientie, cæterarūmq; virtutum, quarum tunc actibus anima ejus amoenissimè effloruit, cœlestem fragrantiam, imaginari p̄fentias.

Quarto: ut similiter interiorē gustatum exerceas, sive circa fellei potū amarorem, quo sipientis Salvatoris os infectum est; sive in spirituali experienda amaritudine, quæ imbuta erat ejus anima, in vicinæ mortis angoribus confi-

tuta; sive demum in illa gustanda suavitate mirabili, ex mellifuis ejus plagis manante; præsertim autem os applicando ad vulnus amantissimi cordis, unde (uti diximus) S. Lurgardis aliiq.; dulcitudinem inenarrabilem aliquando percepere.

Postremo: ut per internum tactum tanquam manibus atrectos Verbum vitae, complectaris ipsius membra, deosculeris vulnera: simulq; persentias quodammodo punctus spinarum, adactionem clavorum, ceteramq; plagarum ejus acerbitatem; earumq; sensum perinde in temet transferas, atq; si in tuo corpore, iisdemq; in membris, quibus Christus illas exceptit, eos dolores experiare.

Concludat rem omnem pium cum Crucifixo colloquium, velut quemque suus impulerit affectus.

Atque hæc ipsa exercitij ratio, etiam circa Christum in Eucharistia receptum, uti alias subindicavimus, utiliter adhiberi poterit.

§. 3.

Adjungitur quoddam ejus exercitij corollarium.

Verum ad calcem hujus capituli, quod ad aspectum personarum, quæ mysterio interveniunt, attinet, id addere liceat: ad sanctos affectus variandos non inutile fore, si nosmet etiam inter illas constituerimus, velut quid agatur spectantes, aut aliquid obsequij vel operæ, pro exercitij propositi ratione, sedulò exhibentes. Quo modo S. Ignatius in contemplatione de Nativitate, cum ejus mysterij personas, Virginem Deiparam, Josephum, infantem recens natum, &c. mentis oculis subiiciendos admonuisset, ita subdit: *Inter quos me adesse singam, tanquam pauperculum & servulum indignum, eos spectantem, contemplantem, & eorum necessitatibus cum reverentia maxima famulantem.* Quod facilè erit, ad singula Christi patientis mysteria transferre.

Sed

Sed audiamus h̄ic Ubertinum de Casali in prologo primo s̄epiū citato: ubi & aliam artem suggestit, nosmet videlicet in ipsas personas, quas contemplamur transformandi, eorūmq; sensus atq; affectus suscipiendi: quam e- quidem piam mysteria vitæ ac passionis Christi contemplandi rationem, ait se in primo religiosæ vitæ tirocinio, int̄riūs docente & manuducente Christi spiritu, didicisse. Ita enim loquitur: *Fateor quod me tantā unione jungsbat sibi (scilicet Spiritus Christi) ut non tam præterita recolere, quam præsentia jugiter mihi viderer inspicere.* Et nunc me asnum (inquit) nunc bovem, nunc præsepium super quod jacebat, nunc sibi affistentem famulum, nunc sibi congenitum uterinum, nunc ipsum parvulum JESUM faciebat, me mirâ transformatione sentire, in omnibus actibus vitæ sue. Tandem juxta passionis sue supplicia sic me transformavit sibi faciebat afflere; ut nunc mihi viderer Magdalena peccatrix, nunc quadam ab ipso electa sponsa, nunc frater & discipulus electus Joannes ille, nunc pia Mater lamentans, que ipsum genuit, nunc Latro dexter sibi confixus, nunc ipse purus JESUS in ligno cruci clamans & expirans. Hæc omnia de se Ubertinus. Quorum tamen usus non nisi prudenti cum discretione assumendus est; & cuique sequenda tum directio Sancti Spiritus, tum genij sui propensio; ne alioquin nos in sensus absurdos, & vel indecoros ipsi mysterio, vel nostræ personæ aut indoli incongruentes induamus, & pro lucro fortè dispendium reportemus.

C A P V T XI.

Christum perfectè amare cupienti, amorem suum proprium unà cum Christo esse crucifigendum.

§. I.